

IZVEŠTAJ O VERSKIM SLOBODAMA U SVETU ZA 2016. GODINU - SRBIJA

Rezime izveštaja

Ustav Republike Srbije garantuje slobodu veroispovesti kao i pravo na promenu vere. U njemu se navodi da svako ima slobodu da obavi bogosluženje samostalno ili sa drugima, u privatnosti ili javno. U njemu se takođe navodi da se sloboda izražavanja verskih uverenja može ograničiti zakonom ako je to neophodno u zaštiti života i zdravlja ljudi, u očuvanju javnog mira i reda i demokratije u državi. Ustav zabranjuje uspostavljanje zvanične vere, garantuje jednakost svim verskim grupama i zabranjuje podsticanje verske mržnje. Zakonom je predviđen poseban tretman za sedam verskih grupa koje definiše kao „tradicionalne“. Skupština je u februaru usvojila zakon o vraćanju imovine Jevrejima bez živih zakonskih naslednika oduzete tokom Holokausta. Policija je u dva navrata napisala kazne pripadnicima Jehovinih svedoka zbog javnog izlaganja svoje verske literature. Neke manje verske grupe i dalje imaju poteškoća da se upišu u registar u skladu sa zakonom. Verske grupe koje se u skladu sa zakonom smatraju tradicionalnim kao i one koje se smatraju netradicionalnim i dalje kritikuju vlasti navodeći da pristrasno primenjuju zakon koji reguliše registraciju verskih grupa. Vlasti su nastavile da vraćaju imovinu crkvama i verskim zajednicama oduzetu u periodu od 1945. godine. Nastavljen je proces posthumne rehabilitacije Milana Nedića, državnika iz ere Nacista, pod čijom vlašću je ubijeno 90 procenata jevrejskog stanovništva.

Male izdavačke kuće i grupe koje se opisuju kao ultranacionalističke i dalje prodaju prevedenu antisemitističku literaturu. U štampi se i dalje pojavljuju tekstovi kojima se kritikuju netradicionalne verske grupe. Jehovini svedoci navode da je njihova imovina u nekoliko navrata bila predmet vandalskih napada širom zemlje. Pri tom, ni u jednom slučaju policija nije uspela da uhvati napadače.

Predstavnici ambasade SAD u Srbiji i dalje podstiču vlasti da nepristrasno primenjuju zakon koji reguliše registraciju verskih grupa, a posebno netradicionalnih grupa. Specijalni izaslanik SAD za pitanja Holokausta posetio je Srbiju prošlog decembra da sa ministrom spoljnih poslova razgovara o novom Zakonu o otklanjanju posledica oduzimanja imovine žrtvama Holokausta koje nemaju živih zakonskih naslednika. Predstavnici ambasade nastavili su da se sastaju sa predstavnicima Srpske pravoslavne crkve (SPC) i širim krugom manjih verskih grupa i da razgovaraju o interakciji između tradicionalnih i netradicionalnih verskih grupa, o vraćanju imovine, i međuveriskom dijalogu.

Deo I – Verska pripadnost stanovništva

Prema procenama vlade SAD u Srbiji ima 7,1 milion stanovnika (procena iz jula 2016). Prema popisu iz 2011. godine pravoslavnih hrišćana ima oko 85 odsto, katolika 5 odsto, sunitskih mislimana 3 odsto i protestanata 1 odsto. Preostalih 6 odsto čine jevreji, budisti, članovi Međunarodnog društva svesnosti Krišne, agnostici, ateisti, druge hrišćanske i nehrišćanske grupe i pojedinci koji se nisu izjasnili u pogledu verske pripadnosti. Velika većina građana koji su se deklarirali kao pravoslavni hrišćani članovi su SPC što je kategorija koja nije konkretno navedena u popisu. Pristalice Makedonske, Crnogorske i Rumunske pravoslavne crkve svrstavaju se u grupu „pravoslavnih hrišćana“ ili „drugih hrišćana“ u zavisnosti od načina izjašnjavanja, odnosno kategoriju koja spada u preostalih 6 odsto.

Među katolicima su prevashodno etnički Mađari i Hrvati koji žive u Vojvodini. Od muslimana tu su Bošnjaci (muslimani slovenskog porekla) u Sandžaku, etnički Albanci na jugu i Romi kojih ima svuda u zemlji.

Deo II. Poštovanje verskih sloboda od strane vlasti

Pravni okvir

Ustav Republike Srbije novodi da su sloboda veroispovesti i vere zagantovane, kao i pravo na promenu vere. U skladu sa ustavom svako ima slobodu da obavi bogosluženje i praktikuje svoju veru pojedinačno ili sa drugima, u privatnosti ili javno, ali niko nije obavezan da se javno izjasni u pogledu veroispovesti. Ustav navodi da se sloboda izražavanja veroispovesti ili verskih ubeđenja može ograničiti zakonom samo ako je to neophodno u cilju zaštite života i zdravlja ljudi, moralnih vrednosti demokratskog društva, sloboda i prava zagantovanih ustavom, javnog reda i mira, ili u cilju sprečavanja širenja verske, nacionalne ili rasne mržnje. Ustav zabranjuje uspostavljenje zvanične vere, zagantuje jednakost svim verskim grupama i poziva na razdvajanje vere i države. Ustav dozvoljava da crkve i verske zajednice uređuju svoju unutrašnju strukturu, da javno obavljaju verske obrede, osnivaju verske škole i socijalne i dobrotvorne ustanove i upravljaju njima u skladu sa zakonom. Ustav zabranjuje podsticanje verske mržnje, poziva vlasti da podržavaju versku raznolikost i toleranciju i navodi da verske izbeglice imaju pravo na azil, koji se odobrava u skladu sa procedurama uspostavljenim zakonom.

Zakon zabranjuje širenje diskriminacije, mržnje ili nasilja protiv pojedinca ili grupe na verskoj osnovi za koje je zaprećena kazna od godinu dana do deset godina zatvora, u zavisnosti od vrste dela.

Zakon predviđa poseban tretman za sedam verskih grupa koje je država definisala kao „tradicionalne“. To su SPC, Rimokatolička crkva, Slovačka evanđelistička crkva, Reformatska hrišćanska crkva, Evangelistička hrišćanska crkva, Islamska zajednica i Jevrejska zajednica. „Crkva“ je izraz rezervisan za hrišćanske verske grupe dok se izraz „verska zajednica“ odnosi na nehrišćanske grupe i na neka hrišćanska tela. Islamska zajednica podeljena je na Islamsku zajednicu *Srbije* sa sedištem u Beogradu i Islamsku zajednicu *u Srbiji* (naznačena razlika u naslovu) sa sedištem u Novom Pazaru.

Sedam tradicionalnih verskih grupa priznatih zakonom upisano je direktno u Registar crkava i verskih zajednica. Pored ovih grupa država je odobrila status tradicionalne verske grupe samo u Vojvodini, eparhiji Rumunske pravoslavne crkve Dakiji Feliks sa sedištem u Rumuniji i administrativnim sedištem u Vršcu u Vojvodini.

U registar je upisano i 17 „netradicionalnih“ verskih grupa: Hrišćanska adventistička crkva; Evangelistička metodistička crkva; Crkva Isusa Hrista sveci poslednjih dana (Mormoni); Evangelistička crkva u Srbiji; Crkva Isusove ljubavi; Hristova Duhovna crkva; Savez Hrišćanskih baptističkih crkava u Srbiji; Hrišćanska nazarenska verska zajednica; Crkva Božija u Srbiji; Protestantska hrišćanska zajednica u Srbiji; Hristova crkva braće u Srbiji; Slobodna crkva Beograd; Jehovini svedoci, Zavetna crkva Sion; Unija reformnog pokreta adventista sedmog dana; Protestantska evanđeoska crkva „Duhovni centar“; i Hristova Jevanđeoska crkva.

Po zakonu verske grupe ne moraju da budu upisane u registar ali zakon tretira neupisane verske grupe kao neformalne grupe kojima ne sledeju pravne povlastice na koje imaju pravo one koje su upisane u registar. Na primer, zakoni koji regulišu svojinska prava i socijalne usluge prave razliku između verskih grupa koje su upisane i onih koje nisu upisane u registar. Samo verske grupe upisane u registar mogu da grade nove bogomolje. Zakon omogućava sveštenicima verskih grupa upisanih u registar da od državnih organa dobijaju socijalno i zdravstveno osiguranje i penziju i samo takve grupe mogu da dobiju sredstva iz državnog budžeta za svoje aktivnosti. Zakon omogućava i povraćaj poreza na dodatu vrednost i izuzeće od plaćanja poreza na imovinu samo

grupama upisanim u registar. Registrovane verske grupe su izuzete od plaćanja administrativnih taksi i od podnošenja godišnjih finansijskih izveštaja.

Za potrebe upisa u registar verska grupa mora da dostavi sledeće: ime, broj lične karte i potpise najmanje 100 članova grupe; statut grupe i sažet opis svojih verskih pouka, ceremonija, verskih ciljeva i osnovnih aktivnosti i informacije o svojim izvorima finansiranja. Zakon zabranjuje upis ako naziv grupe koja podnosi zahtev za upis sadrži deo imena već registrovane grupe. Ministarstvo pravde (MP) vodi Registar crkava i verskih zajednica i odgovara na zahteve za upis u registar.

U skladu sa ustavom, Ustavni sud može da zabrani rad verske grupe zbog aktivnosti kojima se krše lična i porodična prava zagantovana ustavom, javni red i mir, ili ako se podstiče na versku, nacionalnu ili rasnu netoleranciju. Isto tako se predviđa da Ustavni sud može da zabrani udruženje koje podstiče na versku mržnju.

Uprava za saradnju s crkvama i verskim zajednicama Ministarstva pravde rešava sva stručna i administrativna pitanja vezana za saradnju između države i crkava i verskih zajednica što obuhvata pomoć nacionalnim manjinama u zaštiti verskih tradicija koje su deo njihovog kulturnog i etničkog identiteta; saradnju između države i eparhija Srpske pravoslavne crkve u inostranstvu; podršku verskom obrazovanju; i podršku zaštiti pravnog statusa crkava i verskih zajednica. Kancelarija za ljudska i manjinska prava Republike Srbije koja se bavi politikama i prati status manjina takođe pokriva verska pitanja.

Zakon prihvata samo zahteve za vraćanje imovine crkava i verskih zajednica oduzete u periodu od 1945. godine i kasnije koje podnesu registrovane crkve i verske zajednice. Zakon o vraćanju imovine fizičkih lica dozvoljava podnošenje zahteva za vraćanje imovine oduzete od žrtava Holokausta tokom Drugog svetskog rata, dok podnošenje zahteva za vraćanje imovine oduzete pre 1945. godine nije dozvoljeno. Zakonito registrovane zadužbine mogu podneti zahtev za vraćanje oduzete imovine. Verske zajednice koje su bile korisnici oduzetih zadužbina mogu podneti zahtev za vraćanje koristi na koje su imali pravo.

Skupština je u februaru usvojila zakon o otklanjanju posledica oduzimanja imovine žrtvama Holokausta koje nemaju živih zakonskih naslednika, kojim se dozvoljava Jevrejskoj zajednici da podnosi zahteve po osnovu ovakvog oduzimanja

i omogućava budućim nasljednicima da podnose zahteve. Zakon definiše „imovinu bez naslednika“ kao imovinu za koju nije podnet zahtev za vraćanje u skladu sa opštim Zakonom o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju.

Zajednica mora da dokaže da je prvobitni vlasnik imovine bio član Jevrejske zajednice i da je imovina oduzeta tokom Holokausta. Zakon takođe predviđa finansijsku podršku iz državnog budžeta za Jevrejsku zajednicu u vrednosti od 950.000 evra (\$992.170) godišnje u periodu od 25 godina.

Ustav određuje da roditelji i pravni staratelji imaju pravo da pruže svojoj deci versko obrazovanje u skladu sa sopstvenim verskim uverenjima. Po zakonu, versko obrazovanje za sedam tradicionalnih verskih grupa obezbeđeno je u javnim školama. Učenici u osnovnim i srednjim školama imaju obavezu da pohađaju časove veronauke u okviru jedne od sedam tradicionalnih vera ili alternativne časove građanskog vaspitanja. Roditelji biraju opciju koja je prikladnija za njihovo dete. Nastavni program za časove veronauke razlikuje se na regionalnom nivou i odražava broj sledbenika date vere u određenoj zajednici. Komisija za versko obrazovanje imenuje učitelje veronauke. Komisiju čine predstavnici tradicionalnih verskih grupa, Ministarstva obrazovanja, nauke i tehnologije i Uprave za saradnju sa crkvama i verskim zajednicama. Predstavnici Islamske zajednice *Srbije* i Islamske zajednice *u Srbiji* učestvuju u radu komisije.

Ustav prepoznaje pravo prigovora savesti na osnovu verskih uverenja. Predviđa da niko nije obavezan da služi vojsku ili da ide u neku drugu službu koja obuhvata nošenje oružja ako to nije u skladu sa verskim ubeđenjima datog lica, ali navodi da onaj koji navodi prigovor savesti može biti pozvan da ispuni svoju vojnu obavezu na način koji ne predviđa nošenje oružja u skladu sa zakonom.

Ustav dozvoljava „relevantnom sudu“ (svaki nadležan sud) da spreči širenje informacija koje podstiču versku mržnju, diskriminaciju, neprijateljstvo ili nasilje.

Republika Srbija je članica Međunarodnog pakta o civilnim i političkim pravima.

Praksa državnih organa

Jehovini svedoci naveli su da je 12. februara policajac u Požarevcu napisao kaznu članu Jehovinih svedoka koji je izlagao literaturu na pokretnom štandu na javnom mestu nakon što ga je prvo pitao da li ima dozvolu za takvu aktivnost. Jehovin svedok je dao izjavu pred Prekršajnim sudom u Požarevcu 29. jula, a sud nije doneo nikakvu odluku ni do kraja godine. Policijac u Šapcu je navodno napisao kaznu jednom drugom članu Jehovinih svedoka 21. septembra koji je takođe izlagao literaturu na pokretnom štandu. I drugo lice je čekalo na odluku suda do isteka godine.

Verske grupe i nevladine organizacije nastavile su da se žale na zakon i primenu zakona na verske grupe i njihove aktivnosti. Manjinske verske grupe, nevladine organizacije i ostali posmatrači nastavili su da navode da je zakon pristrasan zbog razlike koju pravi između takozvanih tradicionalnih i netradicionalnih verskih grupa. Protestantske crkve i organizacije civilnog društva nastavile su da apeluju na državne organe da povuku delove zakona koji klasifikuju verske grupe na ovaj način. Ove organizacije su nastavile i da se zalažu za uklanjanje zabrane upisa u registar novih verskih grupa sa nazivima sličnim nazivima grupa koje su već upisane u registar. Naveli su da bi uklanjanje zabrane omogućilo i drugim pravoslavnim crkvama da se upišu u registar. Neke manje grupe su takođe navele da zakon predviđa ograničenja koja opterećuju neregistrovane grupe, uključujući i teškoće prilikom otvaranja računa u banci, kupovine ili prodaje imovine i objavljivanje literature.

Predstavnici i tradicionalnih i netradicionalnih grupa i dalje prigovaraju vlastima zbog pristrasnosti u primeni zakona. Manje zajednice nezadovoljne su zbog postojanja, kako su oni to nazvali, protekcije tradicionalnih grupa od strane države, dok Rimokatolička crkva, tradicionalna crkva, ima prigovor na, kako je rečeno, protekciju SPC, takođe tradicionalne crkve. Manje verske grupe su takođe izvestile da su državne institucije otežavale upis u registar netradicionalnih grupa, mada su pomenuli da pored same namere ovo može biti i posledica nesposobnosti administracije. Netradicionalne grupe uključujući baptiste, evanđeliste i druge protestante navele su da su državni organi nastavili da traže dodatne uslove – koji se konkretno ne pominju u zakonu – prilikom primene zakona u pogledu upisa u registar tih verskih grupa.

Tokom godine, Protestantska crkva Roma u Leskovcu i Baptistička crkva u Bačkom Petrovcu podnele su zahtev za upis u registar. Ministarstvo pravde je odbacilo zahtev Protestantske crkve uz obrazloženje da je dokumentacija bila nepotpuna ali i uz uputstvo kako da se zahtev izmeni i dopuni, dok je zahtev Baptističke crkve razmatran do kraja godine.

Ministarstvo pravde je zbog nepotpune dokumentacije odbilo i zahtev koji je 2015. godine podnela "Eparhija Raško-prizrenska", mala grupa koja se odvojila od Srpske pravoslavne crkve 2010 godine. Ministarstvo je uputilo Eparhiju kako da ispravi i izmeni svoj zahtev.

Makedonska i Crnogorska pravoslavna crkva, čiju autokefalnost SPC i dalje ne priznaje, ostale su neupisane u registar državnog organa. Državni funkcioneri i dalje su stava da međusobna pitanja pravoslavnih crkava treba da se rešavaju na osnovu kanona pravoslavnih crkava, a ne od strane sekularnih vlasti. Dijalog između SPC i Makedonske pravoslavne crkve o mogućem priznanju Makedonske crkve u zemlji i dalje traje dok se sličan dijalog između SPC i Crnogorske pravoslavne crkve nikad nije ni vodio.

Država i dalje obezbeđuje penzije i zdravstveno osiguranje za sveštenike verskih grupa koje su upisane u registar.

Država i dalje sledi politiku po kojoj članovi vojnih snaga koji su sledbenici vere koja ne pripada grupi od sedam tradicionalnih vera nemaju pristup službama svoje crkve.

Sveštenici Rumunske pravoslavne crkve i dalje drže službu na rumunskom jeziku u istočnom delu zemlje, u skladu sa sporazumom dogovorenim sa SPC. Rumunska pravoslavna crkva navela je da državni organi i dalje odbijaju zahteve za izdavanje građevinske dozvole za gradnju novih crkava u istočnom delu zemlje primoravajući Rumunsku pravoslavnu crkvu da menja namenu postojećih objekata i da ih koristi u verske svrhe. Državni organi su naveli da je to pitanje koje treba da reše SPC i Rumunska pravoslavna crkva u koje država ne želi da se meša.

Država je nastavila da vraća imovinu crkvama i verskim zajednicama koja je oduzeta u periodu od 1945. godine ili kasnije. Do kraja godine država je vratila poljoprivredno zemljište, šume, i građevinsko zemljište Srpskoj pravoslavnoj crkvi, Rimokatoličkoj crkvi, Rumunskoj pravoslavnoj crkvi, Evangelističkoj hrišćanskoj crkvi, Grkokatoličkoj crkvi, Reformatskoj hrišćanskoj crkvi, Slovačkoj evangelističkoj crkvi i Jevrejskoj zajednici. Nepokretna imovina je vraćena i Rimokatoličkoj crkvi, Srpskoj pravoslavnoj crkvi, Evangelističkoj hrišćanskoj crkvi i Jevrejskoj zajednici.

Zbog smanjenja broja učitelja u Islamskoj zajednici u Srbiji ministar obrazovanja je 9. septembra odobrio vraćanje u nastavu dodatnih 40 učitelja Islamske zajednice u Srbiji, uglavnom onih koji su prethodno u nekom trenutku već radili u nastavi. Ministar obrazovanja je doneo i odluku da dozvoli održavanje časova veronauke za manje od 15 učenika (minimalan broj koji je potreban za održavanje izbornog časa) u dogovoru sa direktorima lokalnih škola.

Viši sudu u Beogradu nastavio je da razmatra pitanje posthumne rehabilitacije Milana Nedića, lidera kvislinške vlade Nacionalnog spasa odgovornog za ubijanje 90% jevrejskog stanovništva u Srbiji tokom Holokausta. Zagovornici njegove rehabilitacije nastavili su da pokušavaju da dokažu da Nedić nije ratni zločinac odgovoran za ubijanje Jevreja i Roma u logoru na Banjici. U odvojenoj odluci o vraćanju Nedićeve imovine donetoj u junu, Agencija za restituciju utvrdila je da Nedićevim naslednicima nije moguće vratiti imovinu jer je Nedić bio član „okupatorskih snaga“.

Medijski javni servis Srbije – RTS i dalje svakog dana emituje desetominutnu emisiju *Verski kalendar* o glavnim verskim praznicima koje slave monoteističke vere.

Država je članica Međunarodne alijanse za sećanje na Holokaust.

Deo III. Poštovanje verskih sloboda u društvu

Male izdavačke kuće i grupe, koje štampa i nevladine organizacije opisuju kao ultranacionalističke, nastavile su da prodaju prevedenu antisemitsku literaturu, kao što je delo *Protokoli sionskih mudraca*. Nekoliko portala na internetu koje vode pojedinci i grupe, koji se opisuju na sličan način, postavljali su materijal koji, kako su posmatrači naveli, promoviše antisemitizam, mada ne uvek eksplicitno.

U štampi je i dalje prisutna kritika netradicionalnih verskih grupa, prvenstveno u tabloidima koje izdaju kako privatne tako i državne medijske kuće. Nekoliko netradicionalnih verskih vođa je navelo da mediji za netradicionalne verske grupe koriste naziv „sekta“ što, kako su izjavili, doprinosi stvaranju negativne slike o njima. Neke vođe tradicionalnih crkava prigovaraju medijima zbog izveštavanja kojim se pogrešno predstavlja priroda njihove verske grupe.

Tabloid *Informer* je u oktobru objavio članak kojim je upozorio građane na 60 „verskih sekta“ koje su aktivne u zemlji, koje sudeći po članku u novinama, regrutuju decu u kampovima i namamljuju usamljene odrasle osobe da im se pridruže. U članku se navodi da ove grupe liče na kult i da je moguće da su opasne. Iste nedelje, na internet stranici na kojoj se objavljuju lokalne vesti grada Kragujevca građani su upozoreni da Jehovini svedoci vrebaju po centru grada i da se pojavljuju nenajavljeni pred vratima stanovnika tog grada.

U junu se na internet stranici *BalkanInsight* navodi izjava jednog stručnjaka za ljudska prava iz regiona u kojoj on objašnjava da izveštavanje medija o izbeglicama širi islamofobiju. Kako navode drugi posmatrači, međutim, uprkos činjenici da je u određenim periodima bilo više negativnih članaka o izbeglicama oni nisu izazvali pojačavanje islamofobije.

Verske vođe su navele da su pokretanje inicijative za poboljšanje odnosa između verskih zajednica, uključujući i međuverški televizijski program u kom su muftija, rabin i nadbiskup učestvovali da bi podstakli toleranciju između verskih grupa .

Jehovini svedoci naveli su da je u nekoliko navrata tokom godine njihova imovina bila predmet vandalskih napada. Nepoznati napadači su 3. marta bacali kamenje na Dvoranu Kraljevstva u trenutku kada su završavali svoju službu. Nepoznato lice je 15. marta oštetilo Dvoranu Kraljevstva bacanjem staklene flaše pune zapaljive tečnosti. Policija je organizovala redovne noćne patrole u toj oblasti ali ništa dalje od toga nije urađeno u tom predmetu. Nepoznati mladići su tokom maja i juna bacali cigle na zgradu Jehovinih svedoka u Beogradu i tom prilikom oštetili krov zgrade. Pozvana je policija koja je organizovala patrole u tom delu grada tokom dana i noći ali niko nije uhvaćen odnosno uhapšen.

Deo IV. Politika vlade SAD

Na sastancima sa direktorom Uprave za saradnju sa crkvama i verskim zajednicama i direktorom Kancelarije za ljudska i manjinska prava, predstavnici ambasade SAD i vlade SAD koji su došli u posetu Srbiji nastavili su da podstiču državne organe da uklone kako nameravanu tako i nenameravanu pristrasnost u primeni zakona koji reguliše upis u registar verskih grupa, a posebno netradicionalnih grupa. Specijalni izaslanik za pitanja Holokausta posetio je Srbiju u decembru u nameri da sa ministrom spoljnih poslova i drugim državnim funkcionerima razgovara o novom Zakonu o otklanjanju posledica oduzimanja imovine žrtvama Holokausta koje nemaju živih zakonskih naslednika i njegovoj primeni.

Predstavnici ambasade nastavili su da se redovno sastaju sa predstavnicima SPC, Rimokatoličke crkve, Jevrejske zajednice, Rumunske pravoslavne crkve, protestantskim organizacijama i vođama Islamskih zajednica i razgovaraju o interakaciji i saradnji između tradicionalnih i netradicionalnih grupa, vraćanju imovine i međuverskom dijalogu.

Ambasada je finansijski podržala rad nevladinog sektora na realizaciji programa čiji je cilj da pomogne lokalnim i regionalnim medijskim kućama da steknu razumevanje i pravilno izveštavaju o verskim manjinama ali i da pomogne verskim manjinama da nauče da saraduju sa medijima. Drugi program u realizaciji nevladinog sektora koji je ambasada finansijski podržala imao je za cilj da objavljuje informacije putem društvenih mreža u borbi protiv potencijalno sve veće podrške nasilnom ekstremizmu mladih u zemlji.